

Sághy György

gyémántokleveles geofizikus mérnök

1935 – 2020

2020. november 5-én, 85 éves korában elhunyt Sághy György Állami díjas, gyémánt okleveles geofizikus mérnök.

1935. november 13-án született Somorján, Szlovénia tartományban, amely akkor Csehszlovákiához tartozott.

1947-ben, 12 éves korában az áttelepítések során a család Sopronba költözött. Itt folytatta iskoláit. A soproni Berzsenyi Dániel Gimnáziumban érettségizett, majd 1954-ben felvételt nyert a Soproni Nehézipari Műszaki Egyetemre, ahol 1959-ben a Földmérő Mérnöki Kar Geofizikus Mérnöki Szakán geofizikus mérnöki diplomát szerzett.

Vonzotta a kőolajkutatáshoz kötődő új szak, bár ahogy visszaemlékezésében írta, keveset tudott róla. Ezt a döntését később sem bánta meg, amikor már jóval többet tudott a szakmáról. Örömmel, nagy hivatástudattal végezte munkáját. Fél évszázaddal később írt önvallomása szerint a soproni diákevek, a légkör, a tanárai nemcsak szakmai ismereteket, hanem az egész életét meghatározó életszemléletet és munkaszereket adtak neki.

Az egyetemen, évfolyamtársaként ismerte meg feleségét, aki 62 éven keresztül hűséges, támogató társa volt az utolsó, nagyon nehéz években is. Nélküle, a biztos családi háttér nélkül, nem tudta volna munkáját olyan eredményesen végezni, ahogy tette.

1959-ben az OKGT Szeizmikus Kutatási Üzemében kezdett dolgozni. 1963-ig terepi csoportnál dolgozott, ezt követően a Gorkij fasori központba került. A nemzetközi tendenciát követve a 60-as évek közepén hazánkban is fejlődésnek indult a szeizmikus mérési anyagok számítógépes feldolgozása, amelynek az irányítása az ő kezébe került. Ezt követően három évtizeden át irányította a magyar kőolajipar szeizmikus adatainak számítógépes feldolgozását. Az általa vezetett szervezeti egység neve az évtizedek alatt többször változott, de a munka tartalma mindig ugyanaz maradt.

A gyors fejlődés új szakmai ismeretek átvételét és alkalmazását tette szükségessé. Ebben vezető szerepet játszott, melyhez igen jó angol nyelvtudására is nagy szükség volt. A fotoregisztrációs mérést 1966-ban felváltotta az analóg mágneses jelrögzítés és az ennek feldolgozását lehetővé tevő CS-621 analóg számító központtal történő adatfeldolgozás. Jelentős előrelépést jelentett az 1971-

ben üzembe állított, Texas Instruments gyártmányú TIOPS 880/A digitális számítógép és adatfeldolgozó programcsomag. Néhány kollegájával közel fél éves eredményes houstoni betanuláson vett részt. A működés beindítása gyors és sikeres volt.

Később a vállalat szakemberei GSP néven saját, a vásároltnál korszerűbb, hatékonyabb feldolgozó programcsomagot fejlesztettek ki.

A nyolcvanas évek további fejlődést indítottak el, nem utolsósorban a felvehető Világbanki hiteleknek köszönhetően. 1980-ban a francia CGG GeoMax feldolgozó rendszere került megvásárlásra, melynek kiválasztásában, a külföldi betanulásban, az új számítóközpont kialakításában, a hazai munkatársak betanításában, az egész projekt lebonyolításában meghatározó szerepe volt.

További fejlődést jelentett az 1986-ban az ugyancsak a CGG-től megvásárolt GeoVecteur szeizmikus feldolgozó

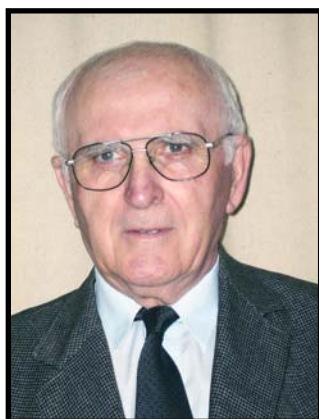
csomag, majd 1995-ben az ennél fejlettebb GeoVecteur-Plus szoftver.

Bár a vállalat árbevételének döntő része a szeizmikus mérésekből származott, természetesen a költségeké is, a megrendelő a feldolgozás eredményével találkozott, azt vette kézbe, az volt a végtermék, amely sok elismerést hozott a vállalatnak. Ebben múlhatatlan érdemei vannak.

Kiváló angol nyelvtudása mellett igen jól beszélt oroszul, ami nagy haszonnal járt a hetvenes években elkezdődött KGST együttműködés során. Jelentős szerepe volt abban, hogy az együttműködés szakmailag gyümölcsözővé váljon, szakembereink fejlődésére jó lehetőséget adjon.

Számos publikációban volt szerző és társszerző hazai és rangos nemzetközi folyóiratokban. Ez növelte a vállalat tekintélyét, ami nagyban hozzájárult az üzleti sikerekhez, eredményekhez.

Személye mindig a felelősséggel elvégzett munka, a minőség garanciája volt. Azon nélkülözhetetlen szürke eminenciások közé tartozott, akik nélkül egy vállalat nem tud fennmaradni. Neve fémjelzett és hitelesített minden tevékenységet, amelyben részt vett. Nem vágyott karrierre. Mindig az ügy, a feladat érdekelt. A kiérdemelt megbecsülés esett jól neki. 1978-ban megosztva Állami díjat kapott, „A szénhidrogén-kutatás geofizikai műszereinek

Sághy György
1935 – 2020

és módszereinek fejlesztésében, a kutatás hatékonyságának növelésében elért eredményeiért.”

Mint mindenkinek, neki is szüksége volt kikapcsolódásra, pihenésre. Ezt találta meg a Ráckevei-Duna holtága melletti szigetcsépi házban, ahol kedvére horgászgatott, kertészkedett és barkácsolt. Itt töltötte nyugdíjas éveit feleségével, Évával békességben. 1996-ban a Geofizikai Számítóközpont vezetőjeként vonult nyugalomba.

Feleségét, gyermekét, unokáit, dédunokáját, barátokat, tisztelőket hagyott itt, akiknek hiányzik.

Emlékezünk rá.
Nyugodjék békében!

Késmárky István, Véges István, Zelei András

Barvitz Anna

gyémántokleveles geofizikus mérnök

1936 – 2020

Barvitz Anna gyémántokleveles geofizikus mérnök 1936. június 25-én született Budapesten. 1959-ben végzett a soproni Nehézipari Műszaki Egyetem geofizikusmérnöki szakán. A diplomaterv megvédése után a Kőolajipari Tröszt budapesti székhelyű Kőolajipari Tröszt Szeizmikus Kutatási Üzemében állt munkába. Öt évet töltött terepi szeizmikus csoportoknál kiértékelőként, Őriszentpétertől Kistelekig... 1964-ben a központ kiértékelési osztályára került, ugyancsak kiértékelő geofizikusként. 1967-től már a számítástechnikai osztályon dolgozik adatfeldolgozó mérnökként. Az Üzem szerepe jelentősen nő, 1979-ben átalakul Geofizikai Kutató Vállalattá, s ekkor egy újjáalakult szeizmikus kiértékelési osztályra kéri át magát, ahol a paleogén medencével foglalkozik, és alkot maradandót. A MOL Rt-nél nagy átszervezések kezdődtek, ami azzal is járt, hogy 1993-tól nyugdíjazták több kollégájával együtt. Emiatt nyugdíjasként dolgozik tovább a békás-

megyeri OGIL telephelyén 1996-ig szerződéssel, majd 1999-ig nyugdíjas vállalkozóként.

Barvitz Anna (baráti körben: Anikó) magas fokú humán műveltséggel rendelkezett és hobbija volt az utazás is. Lelkes tagja volt a Hungária-Európa Alapítványnak, melynek egyik célkitűzése volt a (magyar és a nemzetközi) régészeti kincsek megismerése.

S Anikó szeretett és megbecsült tagja volt annak a magát egykoron hal(l)hatalannak elnevező, 1959-ben végzett soproni évfolyamnak is, amelynek Anikó távoztával már csak két geofizikus mérnök tagja maradt...

Az újbudai Szent Gellért templom urnatemetőjében vettünk Tőle búcsút.

Anikó, egy utolsó Jó szerencsét!
Nyugodj békében!

Nagy Zoltánné Walcz Irén, Vida Zsolt

Barvitz Anna
1936 – 2020

1977

Légi mágneses és radiológiai térképező mérések a Kemenesháton

A helikopteres mágneses és radiológiai térképező mérések szlovák személyzettel, magyar belügyi ellenőrzés mellett történtek

A képen a helikopter és 6 fős személyzete (Bratislava), három geofizikus technikus (Brno), három magyar belügyes (Győr), valamint a szélein a két geofizikus (jobbra a szlovák Ivan Gnojek, balra Tóth Csaba) látható

MAGYAR GEOFIZIKUSOK EGYESÜLETE

1145 Budapest, Columbus u. 17-23.; Tel./Fax: (1) 201-9815

E-mail: postmaster@mageof.t-online.hu; Honlap: www.mageof.hu

